

Muhammet Ve Diğerleri

— dirhemi · 26 Ocak 2012

Bu ülkede sevincimiz hiç uzun süre devam etmiyor...

Bir yanda sağlık konusunda dünyaya karşı göğsümüzü kabartarak izlediğimiz yüz kol ve bacak nakli haberi ile sevinirken diğer yanda İdil ilçesinde menenjit teşhisi konulan 2 yaşındaki Muhammet'in ambulansla öldüğü haberini alınca yıkıldım...

Yüz nakli yapılan Ahmet KAYA, kendine ait bir yüzü olmadan yaşadı, o dünyaya bakarken utandı, dünya ise ona bakmak istemedi hiç. Çirkindi, kimsenin bakmak istemeyeceği kadar. Umursamadığımız organ bağışi sayesinde dünyaya bir başkasının yüzüyle bakacak artık. Yüzünün ölen asıl sahibini sevenlerine hala yaşadığını göstermeye devam edecek ve kendi sevenlerine ise yeni bir yüzle, daha bakılabilir bir yüzle bakacak, gülümseyecek, gülümsetecek...

Ebeveynler olarak çocuklarımıza vermemiz gereken o kadar çok şey var ki ve bunlar o kadar çok para tutan imkânsız şeyler de değil. Bunu kol nakli yapılan Atilla KAVDIR'ın kızının söylediklerinden anlayabiliyorum ve çok etkilendim...

"Babamın ELİNDEN TUTARAK yürümek istiyorum"...

Küçük Muhammet'in haberini okuduktan sonra resmini gördüğümde ise tamamen yıkıldım...

Çocuğun yüzü hiçbir görüşe ideolojiye tartışmaya konu, sermaye edilemez... Melektir onlar, günahsızdır, masumdur, gelecektir, kurtuluştur, yatırımdır... Yetiştikçe yetiştirme tarzı ile sorumsuz anne babanın elinde zararlı, kirli amaçların elinde silah olurlar...

Hiçbir çocuk ölmemeli şu veya bu sebepten... Gülmeli bir çok şeye ve ağlamalı bir hiç uğruna...

Adı güzel Muhammet sorumsuz vurdumduymaz bir sistem içerisinde bir sonraki doğum gününü kutlayamadan sedye üzerinde kuş olup uçtu cennetin yeşil bahçelerine...